

There are no translations available.

Błogosławiony Jan XXIII, papież

Urodził się 25 listopada 1881 r. jako Angelo (Anioł) **Giuseppe Roncalli**, w miejscowości Sotto il Monte koło Bergamo na północy Włoch w biednej rodzinie chłopskiej. Jego matka była osobą bardzo religijną. Urodziła 11 dzieci, z których Angelo przyszedł na świat jako czwarty. Mając 12 lat wstąpił do niższego seminarium duchownego w Bergamo. Tam też został przyjęty do III Zakonu św. Franciszka. Po otrzymaniu stypendium za wyniki w nauce, rozpoczął naukę w Papieskim Seminarium Rzymskim. W 1902 roku przerwał naukę na rok, żeby odbyć służbę wojskową. Po jej zakończeniu obronił doktorat z teologii i przyjął święcenia kapłańskie. Rok po podjęciu nauki w seminarium zaczął spisywać swoje notatki. Jego zapiski wydane zostały pod tytułem "Dziennik duszy".

W 1925 mianowany został oficjałem w Bułgarii i arcybiskupem Areopolis. Jako swoje hasło biskupie Angelo Roncalli wybrał *Obedientia et Pax* (Posłuszeństwo i pokój). W późniejszych latach pełnił funkcję kolejno: apostolskiego delegata w Bułgarii, w Turcji i Grecji oraz nuncjusza apostolskiego w Paryżu. Tę ostatnią funkcję sprawował już w czasie trwania II wojny światowej. W 1953 roku Angelo Roncalli został mianowany kardynałem i patriarchą Wenecji.

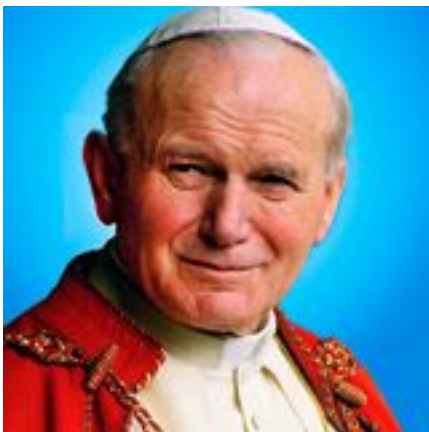
28 października 1958 roku, po śmierci Piusa XII, podczas trzydniowego konklawe, kard. Roncalli został wybrany 261 papieżem.

Był pierwszym papieżem od 1870 r., który odbył oficjalne spotkanie poza Watykanem. Spotkał się wówczas z więźniami. Przez ludzi zapamiętany został jako papież, który palił fajkę i zawsze się uśmiechał, a przede wszystkim jako papież, który zwołał Sobór Watykański II i na zawsze zmienił historię Kościoła. Głosił idee otwarcia Kościoła zarówno wobec innych religii i wyznań, jak i na świat. Jan XXIII ogłosił osiem encyklik, z których najważniejsze to "*Mater et Magistra*" oraz

"Pacem in terris".

Ta druga nawoływała do pokoju między narodami całego świata.

3 czerwca 1963 roku, o godzinie 19:49 (dzień po Zesłaniu Ducha Świętego), w wyniku krwotoku związanego z wcześniej zdiagnozowanym rakiem żołądka, Jan XXIII zmarł. Jan Paweł II ogłosił go błogosławionym w 2000 roku.

Pierwszy etap procesu beatyfikacyjnego papieża Polaka rozpoczął się uroczystie na Lateranie 28 czerwca 2005 roku. Postulatorem procesu, a więc osobą odpowiedzialną za przebieg jego prac został polski ksiądz Sławomir Oder.

Spośród ogromnej liczby sygnałów o doznanych łaskach do beatyfikacji wybrany został przypadek niewytłumaczalnego z medycznego punktu widzenia wyzdrowienia urodzonej w 1961 roku francuskiej zakonnicy Marie Simon-Pierre z zaawansowanej choroby Parkinsona. Tej samej, na którą cierpiał papież.

Do uzdrowienia tego doszło w czerwcu 2005 roku, a więc dwa miesiące po śmierci Jana Pawła II. Cała wspólnota zakonna siostry Marie modliła się wtedy o jej uzdrowienie. W ciągu jednej nocy ustąpiły wszystkie coraz bardziej postępujące objawy choroby. Zakonnica odzyskała pełnię zdrowia i sił, wróciła do pracy w szpitalu.

Do kanonizacji Jana Pawła II wybrano przypadek niewytłumaczalnego z medycznego punktu widzenia uzdrowienie z groźnego tętniaka mózgu kobiety z Kostaryki: 50-letniej Floribeth Mory Diaz.

Jego zniknięcie stwierdzono po 1 maja 2011 roku, gdy ciężko chora kobieta mimo przyjmowania bardzo silnych leków obejrzała w telewizji transmisję z beatyfikacji Jana Pawła II.

Kobieta przyznała, że częściowo sparaliżowana żyła ze świadomością rychłej śmierci, a cała rodzina starała się ją pocieszyć. Jej mąż na werandzie ich domu niedaleko stolicy Kostaryki, San Jose, zbudował ołtarzyk poświęcony Janowi Pawłowi II, z którym czuli się oboje związani od jego pielgrzymki do tego kraju w 1983 roku.

Wybrała i opracowała: Barbara Gułowska-Dybek